

forrykkes. Derimod er jeg slet ikke enig med det ærede Medlem, naar han syntes at ville lægge Byrden over paa Statskassen. Jeg er enig med Lovforslaget i, at Amtsraadet rettest bør have Bestyrelsen af selve Færgevesenet; men i saa Tilfælde mener jeg ogsaa, at Amtsrepartitionsfonden bør bære Udgifterne derved, og jeg kan heller ikke se, at der skulde være noget Ubilligt deri. Det ærede Medlem mente vel, at det ikke kunde gaa an at sammenstille de Udgifter, hvorom der her er Tale, med Udgifterne til Veivæsenet, men jeg tror dog, at det saa nogenlunde kan gaa. Som bekendt i der Amter, der lide meget paa Grund af stor Afstrækning, store Gæder o. s. v., saaledes at altsaa Amter, der have mindst Raad til at koste noget paa deres Veie, mange Gange komme til at være de største Bidrag dertil. Det er Naturforhold, der bevirke dette, altsaa Forhold, hvorover vi ikke kunne gjøre os til Herrer. Lægger man mærke til, at der derimod i Lovforslaget er Tale om de rigeste Amter (Modsigelse af Bagge) — det ærede Medlem maa indskyde mig, det er virkelig saa; det er Præsts Amt, Histed Amt, altsaa hans eget Amt, og flere andre — saa finder jeg det saa meget mere rimeligt, man paalægger dem Udgifterne. Paa den Side vil ganske vist Ringkjøbing Amt slippe fri, idet Statskassen slipper fri for at betale, men dette lader jeg ogsaa i sin Orden, fordi dette Amt ligger saa meget større Udgifter i andre Retninger navnlig til Veivæsenet. Heller ikke kan jeg retteligt være med til den Ordning, som den ærede fte Læser antydede. Hans Forslag ser vel ganske billigt ud; det synes at være saa retfærdigt billigt, at Udgifterne deles mellem Staten og Amtet, men jeg spørger, hvilken større Interesse end skulde have i, at Færgestederne i Præst Amt blive vel vedligeholdte, end det har i, at Ex. Veiene i Ringkjøbing Amt blive gode? Dog i vi selv betale vore Veie derovre, forudsat vi ville have dem vel vedligeholdte og flere agte. Jeg er altsaa af den Mening, at Amte naar Bestyrelsen af Færgestederne skal overgives dem, maa udrede Bidragene dertil. Vel Statskassen efter det foreliggende Forslag kom til at tilskyde Bidrag, men det vil da kun kunne gjennem en Bevilling paa de aarlige Tjæns, saaledes at altsaa Bevillingsmagten nogende bliver Herrer over, hvad der skal ydes. Deri vilde vi ikke i den Grad blive Herrer borte naar det her fastsættes, at Statskassen skulde drage med indtil Halvdelen. Ganske vist skal indrømme, at der, saaledes som det ogsaa er ved Veivæsenets Ordning, kan tages Hensyn behyrdede Amter, og jeg kan saaledes finde rigtigt, at Statskassen hist og her, hvor der er Tale om særdeles store Udgifter, træder til sit Bidrag; men som Princip vil jeg her at Amterne, naar de skulle have Bestyrelse ogsaa bør bære Ansvar for, hvorledes

Overfarten paa de vedkommende Færgesteder sker. Jeg er derfor snarest tilbøjelig til at gaa den modsatte Vej af den, hvori de ærede foregaaende Læser synes at ville gaa, idet jeg ønsker at skyde saa Meget som muligt bort fra Statskassen og kun vil indrømme, at den i extraordinære Tilfælde kommer det vedkommende Amt til Hjælp. Det ønske, der skulde kunne forsonde mig lidt med Kanfen om Tilskud fra Staten, er, at de her omhandlede Udgifter ellers væsentlig ville komme til at hvile paa Hartkornet; men det er forresten ikke Andet, end hvad der nu finder Sted med Hensyn til Udgifterne til Veivæsenet.

Sag: Jeg kan i det Væsentlige slutte mig til min ærede Kollega for Histed Amts 3die Valgkreds (Bagger), saa at jeg kan indskrænke mig til at nedlægge en bestemt Indsigelse imod den Yttring af den ærede sidste Læser, at Amterne, naar Bestyrelsen af Færgevesenet overgives til dem, ogsaa bør overtage Udgifterne til Færgevesenet. Dette er en Paastand, imod hvilken jeg paa det Bestemteste maa protestere, og hvis den skulde godkjendes, maa jeg, i alt Fald for det Amts Vedkommende, som jeg tilbørlig repræsenterer, frabede os at faae Noget med Bestyrelsen af Færgevesenet at gjøre. Der er neppe nogen Tvivl om, at det under visse Forhold er en fuldstændig berettiget Fordring, at Statskassen skal overtage Udgifterne til Færgevesenet, medens den under andre Forhold utvivlsomt ikke kan have denne Forpligtelse. Paa mange Steder, hvor Staten nu uden særlig Udgift for de paagældende Amter har etableret Fjernbaner, Postdampskibsart eller anden Forbindelse, har der tidligere været et Færgevesen, i hvis Udgifter Statskassen dengang ikke har deltaget. Efterhaanden som de fleste Landsdele ere bleve forsynede med Fjernbaner, Postdampskibe eller lignende Befordringsmidler, ophører Færgefarten, uden at Amterne derved paalægges anden Byrde end Beboernes Andel i Statsudgifterne, og Histed Amt maa tage sin Andel i disse Udgifter, uagtet vistnok Enhver, der kender Forholdene i Amtet, maa indrømme, at det hidtil har lidet Nytte af de med saa store Opoffrelser fra Statens Side forbedrede Kommunikationsmidler. Medens vi i Histed Amt have maattet bære vor Andel af disse til lidet Nytte for os gjorte Opoffrelser, vil man neppe kunne benegte vor Berettigelse til at forlange, at der nu ogsaa gjøres Noget for os; thi det vilde dog være en fuldstændig urimelig Fordring, at den ene Del af Landet skal tage sin fulde Andel af Udgifterne til de store Kommunikationsmidler i det øvrige Land, medens der Intet gjøres for dem selv, og hidtil er der i Virkeligheden saa godt som Intet gjort for Histed Amt i denne Retning. Skal Dampfergen ved Sallingfund betragtes som et Udtag paa Statens Gjæld til Histed Amt, maa jeg rigtignok sige, at dette er et meget ringe